

22

Vastaus valtuutettu Jussi Halla-ahon kysymykseen nuorisoasiainkeskuksen rekrytointimenettelystä

HEL 2013-007528 T 00 00 03

Sivistys- ja henkilöstötointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan vastaus:

Sivistys- ja henkilöstötointa johtava apulaiskaupunginjohtaja viittaa asiasta saatuihin henkilöstökeskuksen ja nuorisotoimen lausuntoihin. Lausunnot pohjaavat kaupunginvaltuuston vahvistamaan strategiaohjelmaan vuosille 2013 -2016. Strategiaohjelmassa on yhtenä tavoitteena, että maahanmuuttajien osuus kaupunkikonsernin henkilöstöstä kasvaa ja lähestyy maahanmuuttajien osuutta väestöstä. Tällä hetkellä monikulttuurisen väestön osuus Helsingissä on noin 12 prosenttia. Muunkielisen henkilöstön osuus nuorisoasiainkeskuksessa on puolestaan noin kuusi prosenttia. Kun otetaan vielä huomioon, että nuorisotoimen asiakaskäluokista yli 15 prosenttia on maahanmuuttajataustaisia nuoria, vaaditaan nuorisotoimen henkilöstöltä entistä laajempaa kieli-, kulttuuri- ja maahanmuuttaja-asioiden osaamista. Kysymyksessä mainitulla oppisopimusrekrytinnilla tavoitellaan tämän osaamisen saamista nuorisoasiainkeskukseen.

Lausunnoissa selvitetään seikkaperäisesti nuorisotoimen rekrytointikäytäntöjä ja positiivisen erityiskohtelun käsitettä. Kuten lausunnoissa todetaan, niin yhdenvertaisuuslailla ei estetä sellaisia erityistoimenpiteitä, joiden tavoitteena on tosiasiallisen yhdenvertaisuuden saavuttaminen. Näin ollen lausunnoissa katsotaan, että nuorisoasiainkeskuksen oppisopimushakua koskeva menettely on ollut lainmukainen.

Lisätiedot

Leena Mickwitz, kaupunginsihteeri, puhelin: 310 36054
leena.mickwitz(a)hel.fi

Liitteet

- 1 [Valtuutettu Jussi Halla-ahon kysymys](#)
- 2 [Henkilöstökeskuksen lausunto valtuutettu Halla-ahon kysymyksestä](#)
- 3 [Nuorisoasiainkeskuksen lausunto valtuutettu Halla-ahon kysymykseen](#)

23

Vastaus valtuutettu René Hurstin kysymykseen koskien tarvittavan ja oikean tiedon saamista virkamiehiltä sekä valtuutetun oikeutta vierailla lastenkodissa

HEL 2013-009559 T 00 00 03

Sosiaali- ja terveystointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan vastaus

Valtuutettu René Hursti kysyy kuinka voidaan varmistaa tarvittavan ja oikean tiedon saaminen virkamiehiltä sekä valtuutetun oikeutta vierailla lastenkodissa.

Helsingin kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan käsiteltävänä on ollut 18.6.2013 esitys eräiden lasten- ja nuorisokotien paikkaluvun muutoksesta sisältäen mm. Kannelmäen nuorisokodin paikkojen vähentämisen. Asian käsittelyyn liittyen lautakunnan jäsen, valtuutettu René Hursti on tehnyt mainitun kokouksen jälkeen kaupunginjohtajalle kirjallisen kysymyksen.

Vastauksena sosiaali- ja terveystointa johtava apulaiskaupunginjohtaja toteaa sosiaali- ja terveystoimen sekä hallintokeskuksen oikeuspalvelujen lausuntojen perusteella, että sosiaali- ja terveyslautakunta on valmistelussaan noudattanut julkishallinnon menettelytapasääntöjä ja lakeja.

Valtuutetun tietojensaantioikeus koskee valtuutetun oikeutta saada viranomaisilta tietoja ja nähtäväkseen asiakirjoja. Valtuutetun tietojensaantioikeus ei kuitenkaan kata valtuutetun omatoimista tutustumista nuorisokotiin. Nuorisokodissa asuvien lasten ja nuorten yksityisyyden turvaamiseksi vierailuille nuorisokodissa asetetaan rajoituksia. Sosiaali- ja terveyslautakunta voi asian selvittämisvelvollisuutensa perusteella esimerkiksi päättää katselmuksen järjestämisestä ja järjestämistavasta nuorisokodissa.

Lisäksi sosiaali- ja terveystointa johtava apulaiskaupunginjohtaja viittaa alla oleviin yksityiskohtaisiin perusteluihin.

Valtuutetun tietojensaantioikeus

Kuntalain 43 §:n mukaan luottamushenkilöllä on oikeus saada kunnan viranomaisilta tietoja ja nähtäväkseen asiakirjoja, joita hän toimessaan pitää tarpeellisina, jollei salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu. Tätä kutsutaan valtuutetun tietojensaantioikeudeksi. Tietojensaantioikeuden tarkoituksena on taata, että valtuutettu saa toimessaan tarpeelliset tiedot ja asiakirjat.

Tietojensaantioikeus tarkoittaa sekä oikeutta saada tietoja, joko suullisesti tai kirjallisesti, että oikeutta saada nähtäväksi asiakirjoja. Tietojensaantioikeuden perusteella luottamushenkilöllä on oikeus saada tietoja kunnan viranomaisilta. Kunnan viranomaisia ovat kunnan toimielimet, luottamushenkilöt ja viranhaltijat (kuntalaki 14 §; Niemivuo – Keravuori: Hallintolaki, 2003, s. 106). Tietojen antamiseen velvoitettuja eivät siten ole esimerkiksi kunnan laitokset, virastot tai kuntaan työsuhteessa olevat henkilöt.

Valmistelun periaatteet

Julkishallinnon menettelysäännöt, mukaan lukien asioiden valmistelu, perustuvat Suomen perustuslain oikeusvaltioperiaatetta koskevaan 2 §:ään, jonka mukaan julkisen vallankäytön tulee perustua lakiin. Kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia.

Hyvän hallinnon perusta löytyy perustuslain perusoikeuksia koskevasta 2. luvusta. Käsittelyn julkisuus, oikeus tulla kuulluksi sekä saada perusteltu päätös ja hakea muutosta samoin kuin muut oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja hyvän hallinnon takeet turvataan lailla.

Kunnallishallinnossa lähinnä hallinto-oikeudelliset yleissäädökset kuten hallintolaki ja julkisuuslaki sekä myös kuntalaki sääntelevät asioiden käsittelyä. Hallintolain 2 luku § 6–10 ohjaavat viranomaisen päätösharkintaa ja muuta asian käsittelyä. Valmistelussa tulee noudattaa hyvän hallinnon periaatteita, joita ovat mm. yhdenvertaisuusperiaate, tarkoitussidonnaisuuden periaate, objektiviteettiperiaate, suhteellisuusperiaate sekä luottamuksensuojaperiaate.

Lisäksi hallintolain mukaan hyvän hallinnon periaatteisiin kuuluvat myös palveluperiaate, neuvontavelvollisuus, hyvän kielenkäytön vaatimus sekä viranomaisten yhteistyövelvoite.

Eräiden lasten- ja nuorisokotien paikkaluvun muutoksesta koskevan asian valmistelusta sosiaali- ja terveysvirastossa

Sosiaali- ja terveysvirasto toteaa lausunnossaan, että kaikille sosiaali- ja terveyslautakunnan jäsenille on jaettu 19.3.2013 iltakoulussa asian käsittelyyn liittyvää taustamateriaalia, mm. diasarja perhe- ja sosiaalipalveluista. Diasarjassa on selostettu myös lastensuojelun muutoshanke ja sen tausta, tavoitteet, tilanne vuoden vaihteessa ja suunnitelma hankkeen etenemiseksi. Lautakunnan jäsenille on jaettu lautakunnan kokouksessa 18.6.2013 esityslistan lisäksi esitetty materiaali sekä diasarja Lastensuojelun muutoshankkeen esittely.

Lisäksi lautakunnan jäsenillä ja lastensuojelun kokemusasiantuntijoilla on ollut alkukeväällä 2013 yhteinen tapaaminen ja keskustelu asian tiimoilta Soccan tiloissa. Työnantajan edustajana tällöin on paikalla ollut

lastensuojelun johtaja Sisko Lounatvuori. Lautakunnan jäsenet ml. Hursti, ovat lähettäneet sähköpostilla kysymyksiä osastopäällikkö Pia Sutiselle ja Sisko Lounatvuorelle. Näihin viesteihin on aina vastattu ja kysyjät ovat saaneet tarvitsemansa lisätiedot.

Vierailut lastenkodeissa ja nuorisokodeissa

Kannelmäen nuorisokoti on lastensuojelulain 57 §:ssä tarkoitettu lastensuojelulaitos. Laitos ei ole yleisölle avoin tila. Laitos on sinne sijoitettujen lasten ja nuorten koti, ja perustuslain 10 §:n mukainen yksityiselämän suoja koskee myös lastensuojelulaitoksessa asuvia lapsia ja nuoria. Lastensuojelulain 58 §:n mukaan lastensuojelulaitoksessa lapsen hoito ja kasvatus on järjestettävä ja lasta kohdeltava siten, että hänen yksityisyyttään kunnioitetaan. Lastensuojelulaitoksesta vastaavan tahon tulee huolehtia, että näitä säädöksiä noudatetaan.

Nuorisokodissa asuvia lapsia ja nuoria koskevat tiedot ovat salassa pidettäviä julkisuuslain (laki viranomaisen toiminnan julkisuudesta, 24 § 1 mom. 25 kohta) ja sosiaalihuollon asiakaslain (laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista, 14 §) mukaisesti.

Nuorisokodissa asuvien lasten ja nuorten yksityisyyden turvaamiseksi muiden kuin lasten vanhempien ja muiden läheisten vierailuille nuorisokodissa voidaan ja tuleekin asettaa rajoituksia. Mahdolliset vierailut tulee toteuttaa tavalla, joka ei loukkaa lasten ja nuorten yksityisyyden suojaa eikä tarpeettomasti häiritse laitoksen toimintaa. Myös salassa pitoon liittyvät velvoitteet tulee ottaa huomioon mahdollisia vierailuja järjestettäessä.

Sosiaali- ja terveyslautakunta on linjannut, että mahdolliset vierailut lastenkoteihin tehdään suunnitellusti ja yhdessä sekä niin, että myös esimiehet ovat paikalla kun lautakunta tulee vierailulle. Lautakunnan linjauksen mukaan lautakunnan jäsenet eivät mene yksittäin vierailuille, jota linjausta on noudatettu myös tiedotusvälineiden edustajiin.

Tietojensaantioikeus ei sanamuotonsa perusteella tarkoita valtuutetun oikeutta omatoimisesti tutustua kunnan sellaiseen palveluun tai kunnan hallussa olevaan tilaan, johon yleisöllä ei tavallisesti ole pääsyä.

Yksi niistä keinoista, joita lautakunta voi käyttää selvittääkseen sen päätettävänä olevaa asiaa ennen päätöksen tekemistä, on katselmus (hallintolaki 38 §). Lautakunnan tekemää vierailua lastenkotiin voidaan näin ollen juridisesti pitää katselmuksena.

Katselmuksen voi tehdä lautakunta, mutta ei sen yksittäinen jäsen. Lautakunta harkitsee, vaatiiko asian selvittäminen katselmuksen järjestämistä. Harkinnassa tulee lisäksi ottaa huomioon katselmuksen kohteeseen liittyvä lainsäädäntö sekä mahdolliset lautakunnan toimintaoh-

jeet tai muut sovitut toimintatavat. Katselmus on toimitettava aiheuttamatta kohtuutonta haittaa katselmuksen kohteelle tai sen haltijalle. Katselmuksen järjestämiseen ei ole velvoitetta, vaan se on aina harkinnanvaraista (HE 72/2002 Hallituksen esitys Eduskunnalle hallintolaiksi ja laiksi hallintolainkäyttölain muuttamisesta, 38 §:n perustelut). Katselmuksen järjestämisestä säädetään tarkemmin hallintolain 38 §:ssä.

Kannelmäen nuorisokoti toimii osana perhe- ja sosiaalipalvelujen lastenkotitoimintaa ja tuottaa sosiaalihuollon palveluja, joiden toimeenpääntö Helsingin kaupungissa kuuluu sosiaali- ja terveystalokunnalle. Lautakunnan alaisissa toimintayksiköissä huomioidaan näiden yksiköiden toimintaa linjaavat lautakunnan kannanotot. Perhe- ja sosiaalipalvelujen lastensuojelun linjajohto ilmoitti asian käsittelyn yhteydessä Kannelmäen nuorisokodin johtajalle, että lautakunta vierailee laitoksissa sovitusti sekä siten, että linjajohdon edustajat ovat läsnä. Ketään ei ole uhattu tässä yhteydessä palvelussuhteen päättämisellä.

Lisätiedot

Hannu Hyttinen, kaupunginsihteeri, puhelin: 310 36683
hannu.hyttinen(a)hel.fi

Liitteet

1 [Valtuutettu René Hurstin kysymys](#)

24

Vastaus valtuutettu Ville Jalovaaran kysymykseen koskien nuorten asunnottomuutta Helsingissä

HEL 2013-011349 T 00 00 03

Sosiaali- ja terveystointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan vastaus

Valtuutettu Ville Jalovaara tiedustelee kysymyksessään kuinka paljon Helsingissä on vailla vakinaista asuntoa vailla olevia ja kuinka paljon heistä on nuoria alle 25-vuotiaita ja mihin toimiin kaupunki aikoo ryhtyä asunnottomuusongelman ratkaisemiseksi.

Sosiaali- ja terveystointa johtava apulaiskaupunginjohtaja viittaa sosiaali- ja terveysvirastolta ja kiinteistövirastolta saatuihin tietoihin, ja toteaa, että Helsingissä asunnottomia oli vuoden 2012 lopulla arviolta 4100 ja heistä alle 25-vuotiaita oli 1100.

Nuorten asunnottomuus on vuoden 2011 ja 2012 välillä nuorten asunnottomien määrä on lähes kaksinkertaistunut. Nuorten asumistilannetta on pahentanut Helsingin vuokra-asuntotilanne ja kohoavat vuokrat.

Sosiaali- ja terveysviraston tietojen mukaan nuoria alle 25-vuotiaita toimeentulotuen saajia oli heinäkuussa 2013 yhteensä 5 496, joista 365 (6,6 %) oli asunnottomia.

Nuorten asunnottomuutta on ehkäisty yhdessä kiinteistöviraston asunto-osaston kanssa. Nuorten tukiasuntokäytössä on lastensuojelun jälkihuollon asiakkaille tarkoitettuja tukiasuntoja 299, joissa nuorella on asunnon lisäksi suunnitelmallinen sosiaaliohjauksen tuki asumiseen ja itsenäistymiseen.

Nuorten asunnottomuutta on ehkäisty toteuttamalla valtion ja Helsingin kaupungin välistä aiesopimusta (2012 - 2015) pitkäaikaisasunnottomuuden poistamiseksi, jonka mukaan Helsinki toteuttaa 750 asuntoa/tukiasuntopaikkaa pitkäaikaisasunnottomille. Ohjelman hankkeista Sininauhasäätiön ylläpitämä 99-paikkainen Ruusulankadun asumisyksikkö on kohdistettu nuorille.

Lisäksi sosiaali- ja terveysvirasto on vähentämisohjelman puitteissa hankkinut Nuorisoasuntoliitto ry:ltä tuettuja asumispalveluja jälkihuollossa oleville nuorille. Tällä tavoin on voitu ehkäistä vuosittain noin 30 nuoren asunnottomuutta ja tuettu nuoren itsenäistä selviytymistä. Samalla on toteutettu lastensuojelun rakennemuutosta, kun on voitu tarjota tuettua asumista laitossijoituksen sijaan.

Kiinteistövirasto toteaa lausunnossaan, että Helsingissä on tavoitteena tuottaa 1300 arava-vuokra-asuntoa vuosittain, joista opiskelijoille ja nuorille 300 asuntoa ja tavallisia vuokra-asuntoja 750.

Opiskelija- ja nuorisoasuntojen osalta vuosittaisessa tuotannossa on ollut vaihtelua; vuonna 2011 asuntoja valmistui 65, kun taas vuonna 2012 tuotantotavoitteet ylitettiin ja nuoriso- ja opiskelija-asuntoja valmistui 604. Vuoden 2013 aikana on valmistumassa 98 opiskelija-asuntoa.

Nuorten asumistilanteeseen kiinnitetään huomiota kaupungin vuokra-asuntojen välityksessä ja asunnottomuutta pyritään ennaltaehkäisemään. Vuokralaisten valinnassa etusijalla ovat asunnottomuusuhan alla olevat kotitaloudet ja vanhempiensa luona asuvien nuorten asunnon-tarve on kaupunginhallituksen päätöksellä määritelty erittäin kiireelliseksi. Tänä vuonna 25 prosenttia asukkaaksi valituista oli alle 25-vuotiaita nuoria ja heistä 36 prosenttia oli asunnottomia. Kaikista asukkaiksi valituista 26 prosenttia oli asunnottomia.

Nuorille kohdistettu asuntotarjonta tulee kohenemaan tulevaisuudessa. Keskeinen haaste tulevaisuudessa on pitää asuntotuotanto kysyntää vastaavalla tasolla. Onnistunut asuntopolitiikka koituu kaikkien väestöryhmien eduksi.

Lisäksi kaupunginhallitus on 2013-2016 valtuustokauden strategian täytäntöönpanon yhteydessä kehottanut sosiaali- ja terveystaloutta ja kiinteistövirastoa yhteistyössä talous- ja suunnittelukeskuksen kanssa valmistelevaan asunnottomuuden vähentämiseen tähtäävän ohjelman vuoden 2013 loppuun mennessä.

Lisätiedot

Hannu Hyttinen, kaupunginsihteeri, puhelin: 310 36683
hannu.hyttinen(a)hel.fi

Liitteet

1 [Valtuutettu Ville Jalovaaran kysymys](#)

25

Vastaus valtuutettu Yrjö Hakasen kysymykseen vanhuspalvelulain toteuttamisesta

HEL 2013-011350 T 00 00 03

Sosiaali- ja terveystointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan vastaus

Valtuutettu Yrjö Hakanen kysyy mihin toimiin kaupunginhallitus on ryhtynyt vanhuspalvelulain toteuttamiseksi, milloin laissa edellytetty suunnitelma tuodaan valtuuston käsittelyyn ja miten kaupunki tiedottaa ikääntyneille heidän oikeudestaan palveluntarpeen arvioon ja palvelusuunnitelmaan.

Vastauksena sosiaali- ja terveystointa johtava apulaiskaupunginjohtaja toteaa sosiaali- ja terveysvirastolta saatuihin tietoihin viitaten, että vuoden 2013 talousarviossa on sosiaali- ja terveysvirastoa kehoitettu 30.6.2013 mennessä tekemään selvitys vanhuspalvelulain vaikutuksista kaupungin vanhusten hoiva- ja hoitopalveluihin.

Sosiaali- ja terveyslautakunta on kokouksessaan 18.6.2013 antanut kaupunginhallitukselle perusteellisen selvityksen lain voimaantuloon varautumisesta. Kaupunginhallitus on merkinnyt selvityksen tiedoksi iltakoulussaan 2.9.2013.

Sosiaali- ja terveysvirasto tulee laatimaan suunnitelman yhteistyössä muiden hallintokuntien kanssa vuoden 2014 aikana. Lisäksi laki korostaa vanhusneuvoston aktiivista roolia edellyttäessään vanhusneuvoston mukaan ottamista suunnitelman valmisteluun. Läkkäiden osallisuutta suunnitelman valmistelussa varmistetaan myös muun muassa asukasraatien ja alueellisten asukastilaisuuksien tarjoamalla keskustelufoorumeilla. Suunnitelma ikääntyneen väestön tukemiseksi on kaupunkitasoinen.

Kaupunginvaltuuston 24.4.2013 hyväksymässä strategiaohjelmassa vuosille 2013-2016 esitetään kaupungin keskeiset tavoitteet ja kehittämiskohteet sekä tärkeimmät toimenpiteet valtuustokaudelle. Ikääntyvien palveluista oma strategiaohjelmaan sisällytetty oma kokonaisuus.

Strategiaohjelmaa täydentäviä toimintaohjelmia ja muita suunnitelmia ei erikseen tuoda valtuuston hyväksyttäväksi. Toimenpiteet sisällytetään talousarvioihin talousarviokäsittelyn yhteydessä lautakunnissa, kaupunginhallituksissa ja kaupunginvaltuustossa vastaavasti kuten esimerkiksi ns. Lasu toimintaohjelma, jonka lastensuojelulain mukaisen suunnitelman linjaukset sisältyvät strategiaohjelmaan.

Palvelutarpeen arviointi ja palvelusuunnitelma eivät ole lainsäädännöllisesti uusia asioita. Ne on kirjattu jo sosiaalihuoltolakiin (40 a §) ja lakiin sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista (7 §). Kuntalaisille ja asiakkaille tiedottamista sosiaalipalveluista puolestaan on ohjannut sosiaalihuoltolain 13 §.

Ikääntyneen väestön toimintakyvyn tukemisesta sekä iäkkäiden sosiaali- ja terveyspalveluista annetun lain eli ns. vanhuspalvelulain (980/2012) 12 §:n mukaan neuvontapalveluihin liittyy velvoite ohjauksesta ja neuvonnasta. Edellä mainitun lain 13 §:n mukaan ohjausta on tarpeen mukaan sisällytettävä kaikkiin iäkkäille henkilöille järjestettäviin sosiaali- ja terveyspalveluihin.

Helsinki on huolehtinut palveluista tiedottamisesta iäkkäille kuntalaisille jo ennen vanhuspalvelulain voimaan astumista aikaisemman lainsäädännön mukaisesti.

Helsingissä on toteutettu ikääntyneen väestön neuvontapalveluna hyvinvointia edistäviä kotikäyntejä (Heko-käyntejä) jo vuodesta 2006 alkaen. Käynnin tavoitteena on arvioida kotona selviytymistä ja avuntarvetta sekä tiedottaa palveluista. Heko-käyntejä tarjotaan tällä hetkellä 75 vuotta täyttävälle helsinkiläisille, jotka eivät vielä ole kotihoidon tai muiden palvelujen piirissä, ja vuoden 2012 alusta Heko-käyntejä on tarjottu myös 85 vuotta täyttävälle.

Heko-käynnin mahdollisuudesta kertovan kirjeen liitteenä lähetetään alueellinen ikäihmisten palveluopas. Myös alueelliset, ryhmämuotoiset tiedotus- ja neuvontatilaisuudet käynnistyvät syksyn 2013 aikana.

Lisätiedot

Hannu Hyttinen, kaupunginsihteeri, puhelin: 310 36683
hannu.hyttinen(a)hel.fi

Liitteet

1 [Valtuutettu Yrjö Hakasen kysymys](#)

26

Vastaus valtuutettu Nina Hurun kysymykseen valtuutettujen läsnäolosta kaupunginvaltuuston kokouksen nimenhuudossa

HEL 2013-011357 T 00 00 03

Kaupunginjohtajan vastaus

Valtuutettu Nina Huru kysyy, millä tavalla Helsingin kaupunki varmistaa jatkossa valtuutettujen läsnäolon kaupunginvaltuuston kokouksen nimenhuudossa. Valtuutettu Huru ilmoittaa olleensa läsnä kokousten 15.5.-19.6. nimenhuudoissa, mutta pöytäkirjalle tulleen kirjatuksi, että hän olisi tullut nimenhuudon jälkeen. Kirjaus on johtunut siitä, ettei hänen toimikorttinsa ole toiminut kunnolla.

Kaupunginjohtaja toteaa vastauksenaan, että nimenhuuto suoritetaan teknisesti valtuuston salijärjestelmän kautta. Valtuutetun on kirjaututtava salijärjestelmään toimikortillaan pitämällä korttia valtuutetun paikalla olevan lukijalaitteen päällä, kunnes näytölle tulee kirjautumisen onnistumisesta kertova teksti. Nimenhuudon aikana valtuutetun on tämän jälkeen painettava läsnä-nappia.

Jos toimikortilla ei pääse kirjautumaan, valtuutetun on ensi tilassa otettava yhteyttä salissa tekniseen avustajaan, joka voi kirjata valtuutetun käsin järjestelmään. Tämän jälkeen nimenhuudon aikana on vielä painettava läsnä-nappia. Jos kortti on viallinen, sen vaihtamista voi pyytää virastomestareilta salin ulkopuolelta.

Ongelmat nimenhuudossa aiheutuvat, jos suuri joukko valtuutettuja vasta nimenhuudon käynnistyessä huomaa, ettei pääse kirjautumaan kortilla järjestelmään ja joutuu pyytämään teknistä avustajaa kirjautumaan heidät. Tämä toimenpide kestää usein pitempään kuin nimenhuuto on käynnissä. Tällöin sinänsä paikalla ollut valtuutettu ei ehdi ilmoittautua läsnäolevaksi painamalla läsnä-nappia. Järjestelmään ja siitä otettuun tulosteeseen läsnäolevista ja nimenhuudon jälkeen tapahtuneista muutoksista jää silloin jälki siitä, ettei valtuutettu olisi osallistunut nimenhuutoon.

Valtuutettu Hurun mainitsemissa kolmessa pöytäkirjassa kansilehdellä, johon läsnäolijat ja läsnäolomuutokset virallisesti kirjataan, hänet on merkitty olleen läsnä koko kokouksen. Pöytäkirjalle on siis korjattu nimenhuudossa tosiasiaa olleiden, mutta kirjautumisongelmien vuoksi pois jääneiden, läsnäolo. Järjestelmän kirjauksia ja sen antamia tulosteita puolestaan ei voi muuttaa.

Pöytäkirjalle tehtävä korjaus läsnäolijoista on se, mikä suoritetaan, mikäli havaitaan paikalla olleen valtuutetun, joka ei pääse osallistumaan

nimenhuutoon. Parhaiten ongelmilta välttyttäisiin, mikäli valtuutetut hyvissä ajoin ennen nimenhuudon alkua suorittaisivat edellä kuvatun kirjaustoimenpiteen kortillaan. Tällöin myöskin ongelmat havaittaisiin hyvissä ajoin, ja tekniset avustajat pystyisivät ne nopeasti korjaamaan. Nimenhuuto sujuisi tällöin nopeasti, ja kaikki kirjatut pääsisivät osallistumaan.

Lisätiedot

Antti Peltonen, vs. päätösvalmisteluyksikön päällikkö, puhelin: 310 36018
antti.peltonen(a)hel.fi

Liitteet

1 [Valtuutettu Nina Hurun kysymys](#)

27

Vastaus valtuutettu Nina Hurun kysymykseen Vaasankadun muutamisesta kesäajaksi kävelykaduksi ja kehitysehdotukset

HEL 2013-011356 T 00 00 03

Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan vastaus:

Valtuutettu Nina Huru tiedustelee millä tavoin Helsingin kaupunki varmistaa viranomaistyöskentelyn sujuvuuden kaupunkilaisten vapaasti ideoimien tapahtumien välillä ja mitkä ovat Vaasankadun kävelykatukokeilun kehitysehdotukset.

Valtuustoaloitteen tultua hyväksytyksi valtuustossa keväällä 2013 kaupunkisuunnitteluviraston liikennesuunnitteluosasto teki kävelykadusta liikennesuunnitelman varsin nopealla aikataululla. Työ teetettiin kaupungin rakennuspalvelu Staralla. Kokeiluun siirryttiin ilman virastojen tai lautakuntien valmistelua ja käytännössä kadulle laitettiin vain kävelykatua osoittavat liikennemerkkit. Tämä normaali menettelystä poikennut valmistelutapa johti siihen, ettei suunnitelma täyttänyt kaupungin valmistelun totuttua laatutasoa. Sen vuoksi järjestelyjä piti paikata heti käyttöönoton jälkeen lisäämällä poikkikaduille ajoesteitä, joilla estettiin autojen ajo kävelykadun poikki.

Väljemmän aikataulun puitteissa asiassa olisi ehditty ennen toteutusta tehdä tiiviimpää yhteistyötä virastojen kesken, jolloin mm. liikennemerkkien paikat olisi saatu kerralla kuntoon. Onkin todettava, että kokeiluun valmistautumisen lyhyen ajan puitteissa kaupunki ei kaikin osin pystynyt vastaamaan sidosryhmien odotuksiin mm. juuri fyysisen ympäristön suunnittelussa.

Koska kesä oli tulossa ja toiminta näytti alkavan välittömästi, aiheutti tilanne yllätyksen myös lupavalmistelulle. Rakennusvirastossa teetettiin katualuekartta, jossa osoitettiin paikat mm. tapahtumille, terasseille ja kaupunkiviljelylle. Näin ennakoitiin ja helpotettiin luvanhakijoiden ja tarkastajan työtä. Tasapuolisen kohtelun turvaamiseksi toimijoilta vaadittiin samat haku- ja lupaehdot kuin muissakin kaupunkitapahtumissa. Tapahtumalupia annettiin kesän aikana viisi: kaksi kirpputoria, kaksi taidetapahtumaa ja yksi ruokatapahtuma. Rakennusviraston maanvuokrauslupan lisäksi tarvitaan muidenkin viranomaisten lupia ja kaikki niistä vaativat jonkin verran käsittelyaikaa, joten lupahakemukset tulee tehdä hyvissä ajoin ennen tapahtumien ajankohtia. Jos kokeilua päätettäisiin jatkaa, olisi luvituskin helpompaa ja sujuvampaa kokeilukesänä laadittujen katualuekarttojen pohjalta.

Kävelykatuidea tuntui tulleen yllätyksenä myös alueen yrittäjille, sillä juuri kukaan pysyvistä yrittäjistä ei ollut valmistautunut järjestämään mitään tapahtumia. Osittain jäi vaikutelma, että moni kadun varren yrittäjä harjoittaa sellaista toimintaa, joka ei helposti sovellu ulkotiloissa tehtäväksi. Kaupunki taas ei ehtinyt varautua esim. kesäkukkien tilauksiin enää tuossa vaiheessa.

Vaasankadun muuttaminen kävelykaduksi aiheutti noin 80 pysäköintipaikan poistamisen, mikä luonnollisesti aiheutti kritiikkiä. CityCarClub Oy:n yhteiskäyttöautojen autopaikoille löydettiin uudet paikat rakennusviraston ja kaupunkisuunnitteluviraston yhteistyönä.

Palautetta kävelykatukokeilusta on tullut KSV-foorumin kautta (noin 150 viestiä), kirjattuina aloitteina sekä sähköpostitse ja puhelimitse suoraan suunnittelijoille. Kaupunkisuunnitteluvirastoon tullut palaute on voimakkaasti polarisoitunut puolesta ja vastaan. Enimmäkseen on valittu häiriöistä ja pysäköintipaikkojen puutteesta Vaasankadulla. Myös roskaantumisesta on valitettu. Monisyiseksi tilanteen tekee se, että kadun puhtaanapitovastuu on kadun kiinteistöillä kadun keskiviivaan saakka eikä kaupunki niin ollen voi lisätä siltä osin roska-astioita tai siivousta.

Vaasankadun kävelykatukokeilu alkoi kesäkuun 2013 alussa ja kestää syyskuun loppuun. Etenkään avoin verkkokeskustelu ei kuitenkaan anna kokonaiskuvaa tilanteesta ja hankkeen onnistumisesta. Sen vuoksi kaupunkisuunnitteluvirasto on tilannut Helsingin Yliopistolta tutkimuksen kävelykatukokeilusta. Suhteellisen kattava ja eri osallisryhmien kokemuksia luotaava tutkimus valmistunee lokakuussa 2013, jonka jälkeen kokeilun kokemukset tuodaan kaupunkisuunnittelulautakunnan käsittelyyn johtopäätösten tekoa varten. Mikäli kokeilua jatkettaisiin tai kävelykadusta tehtäisiin pysyvä, on selvää, että kuluneen kesän kokeilusta on saatu paljon arvokasta tietoa ja kokemuksia tämän ja muiden hankkeiden varalle.

Lisätiedot

Tanja Sippola-Alho, kaupunginsihteeri, puhelin: 310 36024
tanja.sippola-alho(a)hel.fi

Liitteet

1 [Valtuutettu Nina Hurun kysymys](#)